

SKOLEN I MIDTEN?

- for læring, inklusion og social forandring

"Skolen i midten" er et samarbejde mellem en mindre jysk kommune og VIA University College. Med inspiration fra community center-tankegangen fra Canada, er formålet med projektet at sætte fokus på det lokale børnefamilieliv ved at lade børn, forældre, lærere, pædagoger, socialrådgivere, sundhedsplejersker, frivillige mm. samskabe om nye initiativer og aktiviteter i lokalområdet.

METODE

Projektet trækker metodisk på design-tænkning som en måde at facilitere samskabelse på.

Forældre, lærere, pædagoger, socialrådgivere, sundhedsplejersker mm. har sammen med lokalsamfundet, dvs. de frivillige foreninger og menighedsrødder, gennem to workshops samt individuelle interviews og fokusgruppeinterviews sat fokus på, hvordan det lokale børneliv kan forbedres.

Herudover er der afholdt en børneworkshop med 2. årgang for at få indsigt i, hvad de lokale børn mener, der skal til, for at skoledistriktet bliver et endnu sjovere og bedre sted at bo og gå i skole.

HVERDAGSLIV I ET LOKALT PERSPEKTIV

Lokal borger: "... hvis det er sådan at de [landsbysamfundene] skal reddes, så skal alle, der har noget, virkelig levere."

Lokal borger: "Hellere selv få lov til at være os, der styrer det og står for det. Og så kan man tage skolen med på råd med nogle ting, hvis der er noget. [De skal] ikke lave et tilbud til os, men vi giver også noget den anden vej."

PÅ PROFESSIONELT VISIT

Fagprofessionel: "Altså, jeg har været her og har bidraget. Men jeg er her kun og vil gerne, hvis jeg bliver hevet ind i professionelt øjemed og bidrage ind i det. Det er jo nogle andre, der skal drive det."

FORELØBIGE KONKLUSIONER

Samskabelse forstyrrer gængse måder at opfatte velfærdsarbejdet på: lokale borgerne og fagprofessionelle bliver udfordret på deres selvforståelse og funktion i lokalsamfundet. Samskabelsesprocesser åbner også op for at skabe velfærd i kommunen på nye måder.

Samskabelsesprocessen resulterede i nye tværgående netværk, vidensdeling og engagement blandt deltagerne. Men det var tydeligt, at behov og løsninger ser forskellige ud alt afhængigt af, om deltagerne har deres private hverdagsliv i skoledistriktets lokalsamfund eller 'kun' er der på professionelt visit.

De foreløbige analyser peger på, at deltagernes indgangsvinkler til projektet var meget forskellige. Vores data viser samtidig, at selvom de fagprofessionelle og borgerne ikke nødvendigvis delte hverdagsliv, idet flertallet af de fagprofessionelle ikke boede i lokalsamfundet, var det tydeligt, at de alle delte lysten og engagementet til at gøre godt bedre.

Det betød, at der også opstod nye 'vi'er', hvor lokale og fagprofessionelle sammen arbejdede hen imod "... at det bliver et fællesskab, hvor alle har og føler, at man har indflydelse", som en fagprofessionel udtrykte det. Spørgsmålet er, om disse nye samarbejder og fællesskaber har skolen i midten for social forandring?

NÆSTE SKRIDT

Lokale borgere og fagprofessionelle afprøver nogle af de aktiviteter og tiltag, som blev formuleret på workshopsne.

FOR YDERLIGERE OPLYSNINGER:

Marta Padovan-Özdemir, PhD, Programmedarbejder, Børn og unges hverdagsliv, VIA Kultur & Pædagogik, mapa@via.dk
Lise Jönsson, Forskning- og udviklingsleder, VIA Kultur & Pædagogik, lhjo@via.dk

DET FIK SAMSKABERNE ØJE PÅ:

- Åndelig føde. Der er brug for et mere varieret børneliv i skoledistriktet. Børn har mange forskellige interesser og interesserer sig ikke kun for fodbold og spejder.
- Transport. Der er brug for at tænke nyt i forhold til befordring. De nuværende transportmuligheder lukker nogle ude fra fællesskabet, fordi de ikke kan komme frem og tilbage mellem landsbyerne.
- Natur og udelivsområder. Lokalområdet har en stor uudnyttet ressource i den omkringliggende natur, hvor borgere på tværs af generationer, landsbyer og kulturer kan mødes. Brugen af naturen skal gentænkes – og flere forskellige borgere skal inviteres ud.

